

Ίσως αν δεν κάναμε τίποτα για τον κορωνοϊό, να ήταν όλα καλύτερα.

Θα λειτουργούσε η διαδικασία **αυτό-ρύθμισης της αγοράς** και θα γινόταν το σωστό. Αυτό που ζούμε τώρα είναι το αποτέλεσμα πλήθος **στρεβλώσεων**, λόγω κρατικών παρεμβάσεων σε όλο τον κόσμο. Αν αφήναμε τον **ιδιώτη** να δουλέψει, το πιθανότερο θα ήταν και **κρεβάτια ΜΕΘ** να βρεθούν και **εμβόλιο**, αλλά και να ισορροπήσει ο αριθμός των **θανάτων** με ένα **δίκαιο τρόπο**.

Πόσο δίκαιο αλήθεια είναι, να καταλαμβάνει μια θέση ΜΕΘ, κάποιος που δεν έβαλε ποτέ κάποιες οικονομίες στην άκρη, σε σχέση με κάποιον που πλήρωσε με κόπο μια καλή ιδιωτική ασφάλιση;

Ευτυχώς τουλάχιστον που, αυτός ο **καταστροφικός κρατισμός** δεν μπαίνει προς το παρόν στον πειρασμό να πειράξει την **ατομική ιδιοκτησία** και τον συσσωρευμένο **ιδιωτικό πλούτο** που αυτή και μόνο έχει δημιουργήσει. Μοιάζει πιο πολύ με **κινέζικο κρατικό δεσποτισμό** που δεν αποδείχτηκε ασύμβατος με την καπιταλιστική ανάπτυξη. Το αντίθετο μάλιστα.

Στο βαθμό που η κρατική παρέμβαση δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένας **ιδιόρρυθμος δανεισμός επιχειρήσεων και πολιτών**, μπορεί και να είναι ωφέλιμος για την ανάταξη της ελεύθερης οικονομίας, με την προϋπόθεση ότι ρητά θα διασφαλιστεί ότι αυτό το χρέος **θα αποπληρωθεί από τις ερχόμενες γενιές**. Αυτή η σωστή διευκρίνηση δόθηκε μάλιστα από ένα σοσιαλιστή, τον Ισπανό πρωθυπουργό **Σάντσεθ**, ο οποίος στηρίζεται από τους *podemos* και από το ΚΚ.

Δ
Ε
Ν
Π
Α
Υ
Ε
Ι
Π
Α
Ρ
Α
Τ
Α
Υ
Τ
Α
Ν
Α
Ν
Ο
Ι
Υ
Ε
Ι

μια συζήτηση, στην οποία ακούγονται όλο και πιο συχνά **φωνές από το παρελθόν**, όπως **“δημόσια αγαθά”** και άλλα τέτοια, που ήταν ως τώρα ο φερετζές της νομιμοποίησης της τεμπελιάς και ανευθυνότητας κάθε μετρίου δημοσίου υπαλλήλου που έλεγε και ο Πάγκαλος.

Ας μην αρχίσουμε πάλι εν έτει 2020 να ψάλουμε αρχαία τροπάρια όπως “υγεία για όλους” και μάλιστα δωρεάν. Αν το κάνουμε, απλά θα βάλουμε στην ίδια μοίρα όσους κοπιάζουν και όσους επιλέγουν να ζουν με επιδόματα του κράτους, τσαλαπατώντας κάθε έννοια **αξιοκρατίας** και πίνοντας στην υγεία των κορόιδων.

Σε αυτή την περίπτωση, πράγματι υπάρχει κίνδυνος πισωγυρίσματος σε ανοησίες των αρχών

του 20ου αιώνα ότι ο κάθε ξυπόλητος άνθρωπος ή απελέκητος εργάτης, μπορεί να κυβερνήσει τον κόσμο!

Αν πάλι, αυτή η ασυλλόγιστη συζήτηση συνεχιστεί μόνο μεταξύ κάποιων **ειδικών τεχνοκρατών**, με ρητό αποκλεισμό και δέουσα αντιμετώπιση κάθε τυχάρπαστης παρέμβασης όπως εκείνου του αλήστου μνήμης συνθήματος “νόμος είναι το δίκιο του εργάτη”, μπορεί να έχει κάποια χρησιμότητα.

Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να κατανοήσουμε ότι η **παρέκβαση** από την ελεύθερη οικονομία δεν μπορεί παρά να είναι μόνο **προσωρινή**.

Αλλά και με την **προϋπόθεση** ότι το κράτος, όσο περισσότερο – καλώς ή κακώς και μάλλον κακώς – ανακατεύεται, τόσο σαφέστερα αυτό θα πρέπει να γίνεται με όρους αποκλεισμού του λαϊκίστικου λόγου και κυρίως της ασύδοτης θέσπισης των λεγόμενων “δημοκρατικών δικαιωμάτων” του κάθε άσχετου που αποτελούν εγγύηση στασιμότητας και ακινησίας σοβιετικής εποχής

Μετάφραση/ελεύθερη απόδοση : **Παναγιώτης Μαυροειδής**